

Kapitola 7. Cauchyovy integrální věty

Věta 7.1. (Cauchyova fundamentální věta)

Je-li $\Omega \subset \mathbb{C}$ jednoduše souvislá oblast a funkce f je holomorfní v Ω , potom pro každou jednoduchou uzavřenou po částech hladkou orientovanou křivku φ ležící v Ω platí

$$\oint_{\varphi} f(z) dz = 0.$$

Věta 7.2. (Cauchyova-Goursatova věta)

Nechť φ je jednoduchá uzavřená po částech hladká orientovaná křivka v \mathbb{C} a Ω je vnitřní oblast (vnitřek) křivky φ (tj. $\Omega = \text{Int } \varphi$).

Jestliže funkce f je holomorfní v Ω , konečná a spojitá v uzávěru $\bar{\Omega} = \Omega \cup \langle \varphi \rangle$, potom platí

$$\oint_{\varphi} f(z) dz = 0.$$

Věta 7.3. (Cauchyova-Goursatova věta pro vícenásobně souvislou oblast)

Nechť $\varphi, \varphi_1, \varphi_2, \dots, \varphi_n$, $n \in \mathbb{N}$, jsou jednoduché uzavřené po částech hladké souhlasně orientované křivky v \mathbb{C} takové, že $\text{Int } \varphi_j \subset \text{Int } \varphi$ pro $j = 1, 2, \dots, n$ a $\overline{\text{Int } \varphi_j} \cap \overline{\text{Int } \varphi_i} = \emptyset$ pro $i \neq j$.

Jestliže funkce f je holomorfní v $\Omega = \text{Int } \varphi \setminus \bigcup_{j=1}^n \overline{\text{Int } \varphi_j}$, konečná a spojitá v uzávěru $\bar{\Omega}$, potom platí

$$\oint_{\varphi} f(z) dz = \sum_{j=1}^n \oint_{\varphi_j} f(z) dz.$$

Věta 7.4. (Cauchyův integrální vzorec)

Nechť φ je jednoduchá uzavřená po částech hladká kladně orientovaná křivka v \mathbb{C} a Ω je vnitřek křivky φ (tj. $\Omega = \text{Int } \varphi$).

Jestliže funkce f je holomorfní v Ω , konečná a spojitá v uzávěru $\bar{\Omega} = \Omega \cup \langle \varphi \rangle$, potom platí
(Cauchyův integrální vzorec)

$$\forall z_0 \in \Omega : f(z_0) = \frac{1}{2\pi i} \oint_{\varphi} \frac{f(z)}{z - z_0} dz.$$

Navíc má potom funkce f v Ω derivace všech řádů a platí pro ně vyjádření
(zobecněný Cauchyův integrální vzorec)

$$\forall n \in \mathbb{N} \forall z_0 \in \Omega : f^{(n)}(z_0) = \frac{n!}{2\pi i} \oint_{\varphi} \frac{f(z)}{(z - z_0)^{n+1}} dz.$$

Věta 7.5. (existence derivací všech řádů)

Je-li funkce f holomorfní v otevřené množině $M \subset \mathbb{C}$, potom má v M derivace všech řádů a všechny její derivace jsou také holomorfní v M .

Věta 7.6. (Morerova věta)

Je-li funkce f je spojitá a konečná na otevřené množině $M \subset \mathbb{C}$ a její integrál nezávisí na integrační cestě v M , potom funkce f je holomorfní v M .

Věta 7.7. (Cauchyův odhad)

Nechť funkce f je holomorfní na otevřené množině $M \subset \mathbb{C}$ a necht' existuje okolí $U(z_0, R) \subset M$ takové, že f je na tomto okolí omezená, tj.

$$\exists K > 0 \forall z \in U(z_0, R) : |f(z)| \leq K.$$

Potom platí

$$\forall n \in \mathbb{N} : |f^{(n)}(z_0)| \leq \frac{n!K}{R^n}.$$

Věta 7.8. (o střední hodnotě)

Nechť f je holomorfní na otevřené množině $M \subset \mathbb{C}$ a necht' existuje R okolí bodu z_0 tak, že $\overline{U(z_0, R)} \subset M$. Potom

$$f(z_0) = \frac{1}{2\pi R} \int_{K_R(z_0)} f ds,$$

kde napravo je křivkový integrál I. druhu v \mathbb{R}^2 přes kružnici

$$K_R(z_0) = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 : (x - x_0)^2 + (y - y_0)^2 = R^2\}$$

z komplexní funkce f , tj. hodnota holomorfní funkce ve středu kruhu je rovna průměru hodnot této funkce na hranici tohoto kruhu.

Věta 7.9. (o principu maxima modulu)

Je-li f holomorfní v omezené oblasti Ω a konečná a spojitá na $\overline{\Omega}$, potom je buď f konstantní na $\overline{\Omega}$ nebo $|f|$ nabývá svého maxima na $\overline{\Omega}$ pouze na hranici $\partial\Omega$, tj.

$$\forall z \in \Omega : |f(z)| < \max_{z \in \partial\Omega} |f(z)|.$$

Věta 7.10. (o polynomech v komplexním oboru)

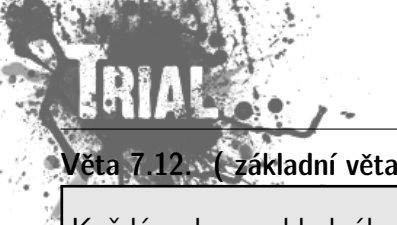
Pro funkce $f : \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$ jsou následující dvě tvrzení ekvivalentní:

i) funkce f je polynomelem stupně menšího než $n \in \mathbb{N}$;

ii) funkce f je holomorfní v \mathbb{C} a existuje $n \in \mathbb{N}$ tak, že platí $\lim_{z \rightarrow \infty} \frac{f(z)}{z^n} = 0$.

Věta 7.11. (Liouvilleova věta)

Je-li funkce holomorfní a omezená v \mathbb{C} , potom je konstantní v \mathbb{C} .

Věta 7.12. (základní věta algebry)

Každý polynom kladného stupně má v \mathbb{C} alespoň jeden kořen.